

drivende til hele tiden at være helt oppe på mærkerne for kraftigt og bedst at imødekomme fremtidens forbrugers ønsker – helst før de endnu er kommet til forbrugernes egen bevidsthed.

Herved vil der selvsagt opstå mange svipsere, men de går ned med flaget, når der arbejdes uden sikkerhedsnet, mens de under et statsstøttesystem får lov til at gro sig fast ved, at der ødsles flere og flere midler ud på dødssejlere. Jo flere kræfter de pågældende erhvervsfolk sætter ind på at pleje deres gode forbindelser til politikere og bureaukrater i magtfulde positioner, jo værre. Hvis erhvervsfolk for en tid kan slumre under subsidiedynen, vågner de op til en barsk verden, som de ikke mere kan klare. Og søvnperioden bliver dramatisk forkortet, når vi midt i 1990'erne bevæger os ind i det indre marked og andre uundgåelige internationaliseringer. Produktion, som ikke kan sælges til rentable priser uden offentlige tilskud, er uønsket produktion, der ikke skal fremavles eller holdes kunstigt i live med erhvervstilskud.

Afbureaukratiseret lovgivning

Bagere, boghandlere, læger, skotøjsfabrikanter, redere osv. skal først og fremmest producere brød, sælge bøger, helbrede mennesker, lave sko og sejle, og deres tid skal ikke stjæles til at slås med embedsmænd om udfyldelsen af omfattende, svært forståelige regnskabspapirer, blanketter og indberetningskemaer – vederlagsfrit.

Folketinget gør dem til hjælpeembedsmænd med den forskel, at de dels skal arbejde gratis, dels gøre det under strengt personligt strafansvar. Når erhvervslivet opdager en chance, skal den ofte bruges her og nu og ikke efter, at man har måttet gennemføre et forhindreingsløb over statslige spærrebomme med henvendelser til 8–10–12 myndigheder.

Folketinget skal derfor gøre det til en meget vigtig opgave at afskaffe unødvendige love og regler. Den konstante strøm af cirkulærer, bekendtgørelser og lovændringer skal afløses af bureaukratifred, fred for virksomhederne til at bruge kræfterne på gavnlig produktion.

Selv om de offentlige reguleringer er velmente, viser det sig ved næsten hver eneste lov, bekendtgørelse og cirkulære, at når de mødes med den pulserende og hastigt skiftende virkelighed, skaber ordningen uforudsete større problemer, end den løser.

Nedenstående er et udpluk af de tusinder af regelforenklinger, der er dele af Fremskridtskampen mod den dirigistiske erhvervs politik, som i ulykkelig høj grad plejer at præge de andre partiers afstemningsmønstre i Folketinget. Andre eksempler på FP-mod-

standen mod statsstyring af danske virksomheder findes i Fremskridtspartiets mange andre forslag, ændringsforslag til finanslovene osv., alt sammen fremsat og dokumenteret i Folketinget.

1) Afskrivningsloven skal give langt større frihed for den enkelte skatteyder til selv at fordele det samlede afskrivningsbeløb ud over indkomstårene. Fremskridtspartiet er tilhænger af, at der på mange flere områder indføres mulighed for 125 pct.s afskrivning af investeringer på lige fod med nuværende regler om investeringer i internationale forskningsprojekter.

2) Anparts- og aktieselskabsloven begrænses til kun at omfatte strengt nødvendige regler ifølge allerede udstedte EF-regler. Danmark modsætter sig, at EF pålægger de erhvervsdrivende flere pligter på dette område.

3) Kommanditselskaber. Reglerne om kommanditisters skattemæssige stilling rationaliseres.

4) Begrænsninger i anpartsfinansiering af erhvervsinvesteringer fjernes. Fremskridtspartiet ønsker mindst samme regler som før lovindgrebet mod anpartsfinansieringen i folketingsåret 1988–89 (L 174 og L 245, begge forslag til lov om ændring af forskellige skattelove – anparter).

5) By- og landzoneloven samt lovene om lands-, region- og kommuneplanlægning kvæler folks eksistensmuligheder. Lovene skal derfor ophæves, så udvikling igen kan finde sted – også i landområderne.

6) Råstoflovgivningens mange restriktioner reduceres yderligere.

7) Udstykning sker ved, at ejendommens ejer giver meddelelse herom til tinglysningskontoret og betaler et gebyr for hver ejendom. Matrikelmyndighederne kan herefter nedlægges.

8) Indberetningspligten over for offentlige myndigheder reduceres til et absolut minimum. Virksomhederne skal udøve deres fag og ikke arbejde gratis for nysgerrige offentlige skrankepaver.

9) De mange lovbestemte forhindringer for start af virksomheder erstattes af en etableringsret. Køber man et stykke jord eller en ejendom, skal man frit kunne udøve sit erhverv, så længe det ikke er til væsentlig gene for naboerne eller miljøet.

10) Tvistigheder mellem to eller flere parter afgøres i reglen langt bedre af domstolene, herunder voldgiftsinstitutionen, end af det offentlige bureaukrati og politisk bestemt indblanding med detaljerede lovparagraffer.

11) Nedrivning af bygninger eller dele deraf skal kunne ske bureaukratifrit.

12) Tilbygninger og udvidelser skal frit kunne fore-